

1867-12-06

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Wien

Arkivplacering:
Uden FA-nummer, æske F 3,1

Emneord:
Selskabsliv

DOKUMENTINDHOLD

J. C. Jacobsen skriver igen om begreberne 'karakter' og 'ansvar'. Han beretter endvidere om selskabslivet i København og fortæller hvem, han har besøgt. Bl.a. har han været hos Professor Adolph Jerichau på Charlottenborg og truffet Rasmus Nielsen, Gade, H. C. Andersen, Marstrand og Worsaae.

TRANSSKRIFTION

d 6 Decbr 1867

Kjære Carl!

Det er mig kjært af dit Brev fra 30 t Novbr som jeg modtog idag, at see, at der idetmindste er eet Punct, hvori vore Anskuelser mødes, nemlig deri at Du søger en Ansættelse, hvor Du kan have Leilighed til at anvende det Lærte og tilegne Dig det saaledes som man kun gjør det, naar man har Følelsen af et paahvilende Ansvar. Om Indflydelsen paa Characterens Udvikling vil jeg ikke tale, thi det forstaaer Du endnu ikke tilfulde. Jeg har heller ikke Noget at indvende imod at denne Ansættelse gaaer forud for Studiet i England. Dette udtalte jeg allerede i mit forrige Brev, at Du selv bedst maatte kunde beømme. Du vil ogsaa af mit Forrige see, at jeg var belavet paa, at Du ikke strax med Glæde vilde omfatte den Udsigt til en selvstændig Livsstilling, som jeg stillede i Perspectiv. Dette kan saameget mindre forundre mig, som det har kostet mig selv megen Overvindelse og lang og gjentagen Overveielse at rive mig løs fra Drømmen om en anden Ordning

i hvilken jeg saa Dig som min videnskabelige Medarbejder.- Men nu, efter at mine Øine ere blevne opladte, kan jeg rigtignok ikke andet end undre mig over, at jeg saa har lidt har brugt min Eftertanke og min Erfaring. Den sidste har Du vel ikke, men din Tanke vil dog snart sige Dig, at Du som moden Mand ikke vilde befinde dig heldigt stillet under en Fader, der er vant til at lede og styre Alt efter sin egen Overveielse, især dersom det maatte blive mig forundt at leve og bevare min Aandskraft i en længere Aarrække. Tidligere har jeg neppe dvælet ved denne Betragtning og naar den flygtigt er fremtraadt, har jeg slaaet den hen med den Forestilling, at jeg, naar Du var bleven en fuldmøden Mand og en dygtig Brygger, kunde "trække mig tilbage fra Forretningerne", som det hedder og da nok vilde finde paa en eller anden Beskjæftigelse.- Men jeg indseer nu klart, at jeg ikke er skikket til

at trække mig tilbage fra en tænkende styrende Virksomhed og at dette vilde være det Samme, som forsætligt

at gjøre Ende paa mine Dage.- Jeg duer ikke til at sysle. Kun ved en levende Anstrængelse kan min Aands Kraft holdes oppe og af den er Legemets Afhængig.- For Alvor at begynde paa noget Nyt, dertil er jeg nu for gammel. Den Eneste, med hvem jeg har talt om denne Sag - da han spurgte mig derom - Frantz Djørup, undrede sig meget over, at jeg nogensinde havde havt anden Forestilling. Han udtalte i samme Anledning, at "nu maatte Carl da være rigtig glad" hvortil jeg kun kunde svare: "Gud give at Du gjætter rigtig".- Jeg forstaaer ikke din Uvished om "til hvilket Maal jeg vil opfylde andre Ønsker", thi jeg har dog baade ved Afreisen og senere sagt Dig, at naar Du havde opnaaet den fornødne Dygtighed til at indtræde i en selvstændig Stilling og samtidig erhvervet den fornødne Modenhed og Menneskekundskab - til Dig selv og Andre - saa - men ogsaa først da - kunde jeg med rolighed see Dig tage en for dit hele Liv vigtig Beslutning, uden Frygt for at Du senere skulde fortryde den.-

Disse Betingelser haaber jeg, som jeg sidst sagde Dig, ville være tilstede naar Du har naaet en Alder af 28 Aar og har benyttet dine Lære - og Prøveaar godt saaledes som jeg antydede og som Du ogsaa selv til min Glæde viser stor Lyst til. x)- Naar Du kommer hjem saaledes forberedt og prøvet i Livets Skole har jeg gjentagende sagt Dig, og siger det atter nu, vil og bør jeg lade Dig selv raade for dine Handlinger og iøvrigt hjælpe Dig saavidt jeg formaer til at grundlægge en selvstændig Livsstilling. Af mit forrige Brev, saavel som af dette vil Du let kunne slutte, at jeg under ingen Omstændigheder kan give mit Samtykke til at din uforstyrrede Udvikling og Prøvelse afbrydes ved et Besøg i Hjemmet før Prøvens Tid er omme. Det vilde være stor Synd imod Dig og imod en Anden. Lad os derfor ikke tale mere derom.

x) Hvad der er at lære i England af Brygning, Gjæring og Maltning bliver næppe lært paa 1 Aar, endsige paa ½ aar. Det er derfor ligegyldigt paa hvilken aarstid Du begynder.

II

Jeg vilde ikke gjerne skrive før jeg havde modtaget dit Svar paa

mit sidste Brev, men jeg havde dog i hvert Fald skrevet i Aften, da din Moders Hoved og Øine ere noget skrøbelige og hun derfor havde anmodet mig om, at lade Dig vide hvor-ledes vi have det.- Hendes nerveuse Hovedpine er som sædvanligt en Følge af Søvnløshed og af den periodiske Uregelmæssighed i Blodets Bevægelse.- Dertil har det ogsaa Bidraget, at vi i den sidste Tid have været meget paa Farten; i forrige Uge hos Lind's, Rothes, M. Djørup's og i denne Uge hos Jerichau's, Vogelius, J. Steenstrups og Fr. Djørups. Jeg var desuden i forrige Uge hos Krieger, hvor jeg som sædvanligt traf Fru Heiberg, hvem jeg havde den Ære at føre til Bords. Det var en høist interessant Aften.

Næsten ligesaa interessant var Aftenen hos Jerichaus i Deres nye Bolig - forhen Thorvaldsens's - paa Charlottenborg. Vi traf der, foruden R. Nielsen, Gade, H. C. Andersen, Marstrand, Worsaae ofl., samt en fransk Kustnerinde, Declamatrice, Madme. Ernst, som foredrog flere Digte

og Stykker af Dramaer paa Fransk. Hun staaer i dramatisk Foredrag fuldkommen ved Siden af de bedste Kunstnerinder paa Theatre francais.- Jeg har ogsaa hørt hende i Casino.- Disse Foredrag have givet min Higen efter atter at begynde paa mine franske Øvelser hos Arland en forøget Styrke og jeg haaber i næste Uge at kunne tage fat derpaa. Jeg kan mærke paa mine franske Breve, som jeg endnu af og til maa skrive, at jeg er gaaet tilbage i Sommer.- Jeg hørte saaledes en Koncert som Foreningen "Fremtiden" gav i det nye zoologiske Museums store Hal. Den tog sig fortræffeligt ud ved Lys og Hansen vilde have glædet sig ved at see den og høre den Tilfredshed som Alle, der saae den, lagde for Dagen.- Hermed maa jeg slutte. Hilsen fra os Alle
Din hengivne Jacobsen

Tak for de lovede Prøver.
Jeg skal sende de forlangte.
i venstre margin]

Fra Gloxin har jeg faaet 4000 (pundtegn) Humle, men endnu ikke prøvet den.

++ 6/67 ①
12

C.M.

6 Decbr 1867.

Kjære Carl!

Det er mig Giest af dit Brev fra 30.
Novbr. som jeg modtog idag, at se, at det
indholdende er ret fint, som man kunde
altså vide, navnlig deri at du søger en
Ansættelse, som du kan gøre Lærling til
at erindre det Læbe og tilgode dig det saaledes
som man sin gjæd det, naar man ser Lærling
af et paa sinde Ansættelse. Om Lærlingens
gaa Karakteren indvillig vil jeg ikke tale,
di det forstaaes du ender ikke tilfældet.
Jag kan heller ikke sige at indvillig end,
at du som Ansættelse gaaes som det skulde
i England. Dette indvillig vil jeg ikke
første Brev, at du selv det ender du
bedømmes. Du vil ogsaa af mit første Brev
at jeg var bekant med, at du ikke forog med
Gode med ansættelse den indvillig til en saaledes
Lærling, som jeg tillade i forvejen. Dette
den saaledes ender første mig, som det
jeg først mig selv mig Ansættelse og
lang og gjæde mig Ansættelse at om mig
læs fra Drømmes og en anden Ordning

i Smilken jeg faar dig som min midrehabilitir
Medarbejder. - Men nu, efter at min
Sjens saa blaaen oplatte, kan jeg mig ligesom
ikke trod med andre mig naar, at jeg saa lidt
Jas brugt min flerkunde og min foraring.
Den sidste jeg der med ikke, men den Caute
mit dog snart siger dig, at du som maade
Maad ikke mildt befunde dig Jaldigt flidlet under
en Leds, der so maad det at Leds og Stige
Alk efter sin egen Ommevelfe, især det som
det maatte blive mig forundt at Leds og Leds
min Cautekraft i en langem Caute.
Eidligere jeg jeg ueggen Skaldet med Dreuen
Ledsbrug og naar den flidigt so forundt,
jeg jeg staaet den som ind den Ledsstilling,
at jeg, naar du naer blaaen en flidtomade
Maad og en flidigt Leds, Leds "Leds mig
Leds for Ledsbrug", som det Jaldet
og da med mildt flidit pas en alles andes
Ledsflidit. - Men jeg indseer nu klart,
at jeg ikke so flidlet det at Leds mig Leds
som en Leds og flidit flidit og
at ikke mildt naar det Leds, som forundt

ad gjære kunde gaa min Sag. - Jeg blev
ikke det at sigle. Men med en Læsesed An-
bragtes den min Omdt Kraft faldt ogsaa
af af den ad Læsesed affængig. - Der Alene
at begynde gaa meget Nyt, det vil se sig en
fær gæmsal. Den første, med hvem jeg var
talt om denne Sag - da han spurgte mig om
Frants Dværg, indvandt sig meget om, at jeg
uagtsomt havde givet anden Samtælling.
Jeg udtalte i sinnes Omdtning, at "en maatte
Caste da man rigtig glad," Svarede jeg den Læse
svare: "Gud give at du gjæller rigtig." -
Jeg forstaaer ikke den Udtale om "Det første
Maal jeg vil udfylde anden Gæst", da jeg var
dog haardt med Afseer og sinne fast sig,
at naar du havde gaaet den foruadede Sjæ-
delig det at udtale i en selvstændig Stillig
og faulde sig noksaerme den foruadede Madras
og Menneskehaendelse - det sig selv og Andra-
jaa - men ogsaa færd du - kunde jeg med
Seligfærd fra dig tage og for det hele den
rigtig bestatning, inden Engst for at du sinne
skulde fastholde den. -

Dele betingelser faaber jeg, som jeg sidst
sagde dig, med mere listede naar du saa
maekt en Alder af 28 Aar og saa bejgled
H) din Vera - og fremm var godt faaledes som
jeg antydede og som du ogsaa selv har min
Glade miges for Lyf til. - Naar du
Lumuro sin faaledes forbedret og gaaet
; Lendt Krola saa jeg gjentagend fast dig,
og siges at alles in, mit og har jeg lada
dig selv maade for din faendling og
i en rigt Galys dig saarist jeg fornaas til
at gaaet ligger en selvstandig Lendstilling.
Af mit faarige Vera, saaristam af alle
mit du har Lumen stuth, at jeg inder uigen
Omstandigfodes Lur gins mit Paulyth til
at din infaendlygnd Udskilling og fremst
afkjendet med et Lend; i fremmet for
fremmet Tid so ammen. Det med mere har
Lend inat dig og inat en Alder. Lad os
drafos de lala mere Draam.

H) find du at Lend i fustand af Lendling, Gjening
og Malting blend ugera Lad you 1 Aar, andige you lala
at os drafos ligegyldigt you fulten Aarstid di bejgled.

II ^{6.61} 17 ⁽²⁾ Jy, mit Mr. gjenem Rimen fies jeg Jende medtaget
at Oms paa mit fidele Erum, men jeg Jende dog
i Jend Jend Jend i Aften, da den Madras
Jend og Rimen som meget Rødtaleje og Jend
drof Jende anmodet mig om, at lade mig
mit Jendalder mi Jend det. - Jendit ueromte
Jendit er som Jendalder og Jend af Rimen
lofted og af den yndede Ueromte Jend
kladde Ueromte. - Jendit Jend det og Jend
ledt Jend, at al mi i den fidele Jend Jend
meget Jend Jend, i Jendit Ueromte Jend
Rothet, M. Djorup og i Jendit Ueromte Jend
Jendit Ueromte Jendit og Jendit Ueromte - Jend
mas Jendit i Jendit Ueromte Jendit, Jend
jeg som Jendalder Jendit Jendit, Jend
jeg Jendit den Jend at Jendit Jendit. Jend
mas en Jendit Jendit Jendit Aften. Jendit Jendit
Jendit Jendit mas Jendit Jendit Jendit i Jendit
Jendit Jendit - Jendit Jendit Jendit - Jendit Jendit
Jendit. Jendit Jendit Jendit, Jendit Jendit, Jendit
H. C. Jendit, Jendit Jendit, Jendit Jendit
Jendit en Jendit Jendit Jendit, Jendit Jendit,
Jendit Jendit, Jendit Jendit Jendit Jendit

og Hjælper af Dramaturgen og Dramatikeren. Jern
 pæren i Dramatisk Litteratur, hvilket
 med Videt af de bedste Kunstner og
 Theaterfrønlige. - Jeg har ogsaa haft
 i Casus. - Disse Litteraturer
 mine Jern er alle at lægge sig
 pæren om at se det som
 Hjælper af jeg pæren i uagtet at
 tage det pæren. Jeg har ogsaa
 pæren Læser, som jeg ender af og
 pæren, at jeg so gaaet tilbage i
 jeg pæren om pæren i Litteratur
 Litteratur "Litteratur" og i det
 gaaet til Litteratur. Den har
 sig pæren med mig og har
 mildt pæren glædt sig at se den
 den Litteratur som alle, der
 læste sig pæren. - Litteratur
 pæren fra os alle. Den pæren
 Litteratur
 Det var den Litteratur.
 Jeg har pæren den Litteratur.

Den pæren i den pæren pæren 1800 og pæren, som ender i den pæren den

Jacobson